

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji *Nedjelja, 26. veljače 2017.* [\[Multimedia\]](#)

Tko se drži Boga nikada ne pada

Draga braćo i sestre dobar dan!

Današnji odlomak iz Evanđelja (usp. *Mt* 6, 24-34) je snažan podsjetnik da se uzdamo u Boga – ne zaboraviti, već se uzdati u Boga – koji se brine za sva živa stvorenja. On daje hranu svim životinjama, brine se o ljiljanima i travi u polju (usp. rr. 26-28), svojim blagohotnim i brižnim pogledom svakodnevno bdije nad našim životom. Tjeskobna zabrinutost zbog mnogih problema može nam oduzeti mir i ravnotežu, ali ta je tjeskoba često beskorisna, jer ne može promijeniti tijek događanja. Isus nas stoga ustrajno poziva da ne budemo zabrinuti za sutra (usp. rr. 25.28.31), podsjećajući nas da je iznad svega brižni Otac koji nikada ne zaboravlja svoju djecu. Pouzdanje u Boga neće kao nekim čarobnim štapićem riješiti sve naše probleme, ali nam omogućuje suočiti se s njima u pravom duhu i hrabro; hrabar sam jer se uzdam u moga Oca koji se brine za sve i koji me tako silno voli.

Bog nije daleko i bezimeno biće: on je naš zaklon, izvor našeg spokoja i mira. On je stijena našeg spasenja, za koju se možemo uhvatiti da ne padnemo; tko se drži Boga nikada ne pada. On je naša obrana od zla koje nas uvijek vreba. Bog je naš veliki prijatelj, saveznik, otac, ali mi uvijek to ne shvaćamo. Ne shvaćamo da imamo prijatelja, saveznika, oca koji nas voli, nego se radije oslanjamo na neposredna i prolazna opipljiva dobra, zaboravljajući, a ponekad i odbijajući, najviše dobro, odnosno Božju očinsku ljubav. A u ovom dobu sirotanstva veoma je važno osjetiti da je Bog Otac. Mi se udaljavamo od Božje ljubavi kad opsesivno tragamo za zemaljskim dobrima i bogatstvom, očitujući tako pretjeranu ljubav prema toj stvarnosti.

Isus govori kako je ta očajna potraga varljiva i uzrok nesreće. Gospodin svojim učenicima iznosi temeljno životno pravilo: „Tražite stoga najprije Kraljevstvo i pravednost njegovu“ (r. 33). Riječ je o tome da se ostvari Isusov plan, koji je najavio u Govoru na gori, pouzdavajući se u Boga koji nikada ne razočarava – toliki prijatelji i mnogi za koje mislimo da su nam prijatelji su nas razočarali, Bog nikada ne razočarava –; zauzeto raditi kao vjerni upravitelji dobara koje nam je on

darovao, također zemaljskih, ali ne „ubijati se od posla“ kao da sve, pa i naše spasenje, ovise samo o nama. Taj evanđeoski stav zahtijeva jasno opredjeljenje, na koju se u današnjem odlomku jasno pokazuje: „Nitko ne može služiti dvojici gospodara. Ili će jednoga mrziti, a drugoga ljubiti; ili će uz jednoga prijanjati, a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu“ (r. 24). Ili Gospodin ili očaravajući, ali lažni idoli. Taj izbor koji smo pozvani donijeti odražava se zatim na sva naša djela, planove i obaveze. Tu odluku treba donijeti jasno te je stalno obnavljati jer nas jako pritišće napast da sve svedemo na novac, užitak i moć. Postoje mnoge opasnosti u tome smislu.

Dok klanjanje tim idolima daje opipljive, ali kratkotrajne plodove, odlučiti se za Boga i njegovo Kraljevstvo ne pokazuje odmah svoje plodove. To je odluka koju čovjek donosi u nadi i koja Bogu prepušta potpuno ostvarenje. Kršćanska je nada usmjerena prema budućem ispunjenju Božjeg obećanja i ne predaje se ni pred kojom teškoćom, jer se temelji na Božjoj vjernosti koja nikada ne prestaje. On je vjeran: vjerni Otac, vjerni prijatelj, vjerni saveznik.

Neka nam Blažena Djevica Marija pomogne uzdati se u dobrotu Oca nebeskog, živjeti u Njemu i s Njim. To je preduvjet za prevladavanje nedaća i protivština života, pa čak i progonâ, kao što nam to pokazuje svjedočanstvo tolike naše braće i sestara.